

De toekomst van

Israël

en de wereld

De toekomst van Israël en de wereld

Het is voor iedereen duidelijk dat de mens vandaag de dag in een snel veranderende wereld leeft. Vrijwel alle machtige erfelijke regerende huizen van Europa van vóór 1914 zijn vervangen door andere regeringsvormen, en een groot deel van de wereldbevolking is onderworpen aan de controle van verschillende soorten dictaturen. De periode die begon met het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog is in grote mate een periode geweest van algemene achteruitgang en versnippering van wereldregeringen. Toch is dat niet helemaal zo, want in dezelfde periode zijn er ook veel nieuwe naties ontstaan.

Een daarvan is Israël. Misschien is het juist om te zeggen dat Israël herboren is, want dit volk was vroeger een natie met een eigen regering. Het oude volk Israël onderscheidde zich echter van alle andere volkeren op aarde, zowel voor als na, doordat zijn regering onder leiding van God functioneerde. In de Bijbel wordt gezegd dat de koningen van Israël op “de troon van de Heer” zaten. 1 Kronieken 29:23

De laatste koning van Israël was Zedekia. (Ezechiël 21:25-27). In 606 v. Chr. werd Zedekia onttroond door koning Nebukadnezar en werd het

hele volk gevangengenomen en naar Babylon gevoerd. Deze gevangenschap duurde zeventig jaar. Ondertussen werd Babylon veroverd door de Meden en Perzen, en het was koning Cyrus van Perzië die het decreet van bevrijding uitvaardigde, waardoor de Israëlieten naar hun land konden terugkeren, maar niet hun eigen regering konden herstellen.

Vanaf dat moment bleef Israël een onderworpen volk, vazallen van het volk dat hun land beheerste, dat ten tijde van Jezus het Romeinse Rijk was. In de jaren 69 tot 73 n.Chr. belegerde Titus, de leider van het Romeinse leger, Jeruzalem en verwoestte het uiteindelijk. De Israëlieten die deze verschrikkelijke beproeving niet hadden overleefd, werden over de hele wereld verspreid. Deze situatie bleef door de eeuwen heen bestaan tot op de dag van vandaag en wordt door het Joodse volk aangeduid als de periode van hun verstrooiing.

Voorspelde verstrooiing

Mozes, de wetgever van Israël, voorspelde deze verstrooiing van de Israëlieten onder de volken en hun hereniging, zoals we die in de afgelopen eeuw hebben zien plaatsvinden. Deze voorspelling staat opgetekend in Deuteronomium 29:24 en 30:1-6. Het laatste deel van de profetie luidt: “De Heer, uw God, zal u terugbrengen naar het land dat aan uw voorouders toebehoorde, en u zult dat land weer in bezit nemen. Dan zal Hij u nog welvarender en talrijker maken dan uw voorouders! De Heer, uw God,

zal uw hart en het hart van al uw nakomelingen veranderen, zodat u Hem met heel uw hart en ziel zult liefhebben en zodat u zult leven!”.

Mozes voorspelde ook hoe lang het tijdperk van Israëls verlies van onafhankelijkheid en verstrooiing zou duren. Zoals we hebben gezien, was Israël een natie onder God, en om deze reden was het onderworpen aan disciplinaire maatregelen voor wangedrag. Mozes verwijst naar bepaalde corrigerende straffen waaraan zij onderworpen zouden worden, en voegt er vervolgens aan toe: “Als jullie na dit alles niet naar mij willen luisteren, zal ik jullie zevenmaal straffen voor jullie zonden.” Leviticus 26:18

Deze waarschuwing van “zevenvoudige” straf wordt vier keer herhaald. Studenten van profetie geloven dat dit een tijdsmeting is. Een symbolische “tijd”, zo geeft de Schrift aan, is een periode van 360 jaar, en zeven daarvan zouden in totaal 2520 jaar zijn. De bijbelse sleutel tot deze berekeningsmethode staat vermeld in Ezechiël 4:4-6. Aangezien de profetie van Mozes aangeeft dat dit een definitieve straf zou zijn, vinden wij het redelijk om te concluderen dat deze begon met het verlies van hun nationale onafhankelijkheid in 606 v. Chr., met de omverwerping van hun laatste koning, Zedekia.

Als we 2520 jaar tellen vanaf 606 v.Chr., komen we uit bij 1914 n.Chr. Toen brak de Eerste Wereldoorlog uit. Dat conflict leidde tot de verdrijving

van de Turken uit Jeruzalem en het land Palestina door de Britse generaal Allenby, de beroemde Balfour-verklaring en de openstelling van het oude thuisland voor Joodse vluchtelingen en pioniers uit alle landen. Dit gaf de zionistische beweging nieuw leven en nieuwe hoop.

Hoewel er tijdelijke tegenslagen waren, gingen de joden door met het herstel van de regio en hun migratie naar hun oude thuisland. Dit leidde in 1948 tot de geboorte van de nieuwe staat Israël. Zo gezien begon in 1914, na 2520 jaar, de reeks gebeurtenissen die leidde tot nationale onafhankelijkheid voor dit bijbelse en historische volk.

Tijden van de heidenen

De volledige betekenis van de bevrijding van Israël sinds 1914 wordt duidelijker wanneer we kijken naar een voorspelling van Jezus, die door de meeste vooraanstaande Joden vandaag de dag wordt erkend als een eminente leraar en profeet. Hij werd door zijn discipelen ondervraagd over het einde van het huidige tijdperk. Een deel van Jezus' antwoord luidde: "Jeruzalem zal door de heidenen worden vertrapt totdat de periode van de heidenen ten einde loopt" (Lukas 21:24). Ten tijde van deze profetie werd het Joodse volk, symbolisch aangeduid als "Jeruzalem", 'vertrapt' door de heidenen, en dit zou zo blijven totdat "de periode van de heidenen" ten einde was.

Samenvallend met de omverwerping van de laatste koning van Israël in 606 v. Chr., voorspelde de profeet Daniël, bij het uitleggen van een profetische droom die de Heer aan de koning van Babylon had gegeven, een opeenvolging van vier wereldmachten, te beginnen met Babylon. De tweede daarvan was Medië-Perzië, de derde Griekenland en de vierde Rome. De opsplitsing van het Romeinse Rijk in de verschillende staten van Europa zoals die vóór 1914 bestonden, werd weergegeven door de tenen van het beeld. Daniël 2:31-45

Tegen koning Nebukadnezar zei Daniël: 'De God van de hemel heeft u een koninkrijk, macht, kracht en heerlijkheid gegeven. (vers 37). Dit betekent niet dat Nebukadnezar op de troon van de Heer zat, zoals het geval was geweest bij de koningen van Israël. Het betekende gewoon dat vanaf dat moment, te beginnen met Babylon, God zich niet zou mengen in de heerschappij van de heidenen over de aarde, en dat de heerschappij van de heidenen zich zelfs zou uitstrekken over Gods eigen volk, de Israëlieten.

Dit zou echter niet voor onbepaalde tijd duren. Daniëls profetie wees erop dat dit slechts zou duren totdat de dagen van het verdeelde Romeinse Rijk voorbij waren - "de dagen van deze koningen", zoals weergegeven door de tenen van het beeld (vers 44). Dan zou de God van de hemel een koninkrijk of regering instellen dat "voor altijd zou blijven bestaan". Dit is een verwijzing naar het lang beloofde koninkrijk van de Messias.

De periode die Jezus beschreef als de 'tijden van de heidenen' valt samen met de 'zeven tijden' van het verlies van de nationale onafhankelijkheid van Israël. Dit betekent dat de tijden van de heidenen ook hun profetische einde bereikten in 1914. Tijdprofetieën in de Bijbel wijzen op het kleine begin van de gebeurtenissen waarnaar ze verwijzen, in plaats van op hun voltooiing. De Eerste Wereldoorlog, die in 1914 begon, markeerde het begin van de volledige ondergang van de verdeelde overblijfselen van het oude Romeinse Rijk. Het leidde ook tot de nationale soevereiniteit van Israël.

Het land Israël is vandaag de dag een vrij land. De Israëlieten hebben niet langer geen eigen regering. Israël is een natie onder de naties van de wereld, niet langer een vazal van Rome of enige andere heidense macht. Het heeft een bevolking van meer dan zes miljoen Joden en heeft de op twee na hoogste levensstandaard in Azië. Het behoort op veel gebieden tot de leidende landen in de wereld. De natie Israël kent ook moeilijkheden, aangezien het na 1948 in verschillende oorlogen heeft gevochten om zijn vrijheid te behouden. Desondanks blijft Israël een vrij land en is het zelfs sterker geworden, tot het punt waarop het nu wordt beschouwd als een van de machtigste naties ter wereld. De gebeurtenissen die hiertoe hebben geleid, begonnen aan het einde van de door Mozes voorspelde "zeven tijden".

Tussenliggende gebeurtenissen

Veel van de belangrijke ervaringen van het volk Israël tijdens de periode van hun opkomst naar vrijheid onder de naties worden ook in de Bijbel voorspeld. Een van de profetische uitdrukkingen die dit beschrijft, is dat God hun “gevangenschap” zou “terugbrengen”. Deze uitdrukking komt voor in Joël 3:1,2, waar de Heer zegt: “In die dagen en in die tijd, wanneer Ik de gevangenschap van Juda en Jeruzalem zal terugbrengen, zal Ik ook alle naties verzamelen en hen naar het dal van Josafat brengen, en daar met hen pleiten voor Mijn volk en voor Mijn erfdeel Israël, dat zij onder de naties hebben verstrooid en Mijn land hebben verdeeld.” Het is belangrijk op te merken dat het woord “gevangenschap” in deze bijbelpassage, volgens Strong's Concordance, “een vroegere staat van welvaart” betekent.

In de verzen 9-14 van dit hoofdstuk wordt een oorlogszuchtige bijeenkomst van de heidense volken voorspeld, en wordt “het dal van Josafat” beschreven als “het dal van de beslissing”. Bij deze bijeenkomst van de volken wordt voorbereiding getroffen voor oorlog, waarbij, symbolisch gesproken, de volken hun “ploegscharen tot zwaarden” en hun “snoeimessen tot speren” smeden. We hebben dit zien gebeuren in het tijdperk dat begon in 1914, en de profetie wijst erop dat het in deze tijd zou zijn dat de Heer de ‘gevangenschap’, of vroegere welvaart, van zijn volk zou ‘terugbrengen’. Het is in feite het succes van

Israël en hun relatieve welvaart in deze periode geweest die ervoor heeft gezorgd dat veel volken zich tegen hen hebben verzameld.

Even opvallend is de profetie die vermeldt dat de Heer "een geschil met de naties" zou hebben in verband met zijn volk en hun land. (Jeremia 25:31). Vers 2 van Joël 3 vermeldt de verdeling – of splitsing – van het land. Ook dit is gebeurd, want we weten dat de heidense naties zich niet aan de beloften in de Balfour-verklaring hebben gehouden en de geschillen hebben opgelost door Israël te beperken tot minder dan de helft van het land dat God had beloofd. Hoewel Israël een deel van dit land heeft teruggewonnen, beheersen ze nog steeds slechts een deel van wat God hun heeft gegeven. Genesis 13:14,15

“Vrees” en niet ‘vrede’

Andere profetieën onthullen ook dat de periode van de hereniging van Israël met veel moeilijkheden gepaard zou gaan. Jeremia schreef: "De dagen komen, zegt de Heer, dat Ik de gevangenschap van Mijn volk Israël en Juda zal terugbrengen, ... en Ik zal hen doen terugkeren naar het land dat Ik hun vaders gegeven heb, en zij zullen het bezitten. ... Want zo zegt de Heer: Wij hebben een stem van beven, van angst en niet van vrede gehoord. ... Helaas! Want die dag is groot, zodat er geen andere zoals is: het is zelfs de tijd van Jakobs benauwdheid; maar hij zal daaruit gered worden." Jeremia 30:3-7

De betekenis van deze profetie is duidelijk. Ze benadrukt dat zelfs toen de tijd kwam dat dit historische volk naar hun land zou worden teruggebracht, ze angst en beven zouden ervaren - dat het niet meteen een tijd van vrede en geluk voor hen zou zijn.

Om te beginnen was er veel vreugde onder de Joden over de Balfour-verklaring en de daaropvolgende uitvoering ervan door een mandaat van de Volkenbond. Dit mandaat moest de Israëlieten een thuis in hun Beloofde Land verzekeren. Op een zeer duidelijke manier was het begin van hun terugkeer uit hun lange ballingschap begonnen.

Niet lang daarna werden de Joden in Duitsland, Oostenrijk en Polen echter bitter vervolgd door het regime van Hitler. Deze vervolging nam in intensiteit toe en duurde voort gedurende de jaren van de Tweede Wereldoorlog, waarin een bijna onvoorstelbare holocaust plaatsvond, waarbij 6 miljoen Joden werden vermoord en talloze anderen dakloos achterbleven.

Ondertussen werd vanwege Arabische tegenstand de deur naar hun beloofde land gesloten voor verdere immigratie – gesloten op een moment dat dit lijdende volk meer dan ooit een thuisland nodig had. Het was werkelijk “een stem van beven, van angst” die zij hoorden, en niet van vrede.

Een andere profetie die in algemene zin getuigt van dezelfde ongewone combinatie van omstandigheden luidt: "De dagen komen, spreekt de Heer, dat men niet meer zal zeggen: Zo waar als de Heer leeft, die de Israëlieten uit Egypte heeft geleid, maar men zal zeggen: Zo waar als de Heer leeft, die de Israëlieten uit het land van het noorden en uit alle landen waarheen Hij hen had verbannen, heeft geleid. Want Ik zal hen terugbrengen naar het land dat Ik hun voorouders heb gegeven. Maar nu zal Ik vele vissers sturen, verklaart de Heer, en zij zullen hen vangen. Daarna zal Ik vele jagers sturen, en zij zullen op hen jagen." Jeremia 16:14-16

Deze profetie geeft aan dat wanneer de tijd zou komen dat de Israëlieten naar hun land zouden terugkeren, er pogingen zouden worden ondernomen om hen tot terugkeer te bewegen. De Heer zei dat Hij "vissers" zou sturen om "hen te vangen". Dit is wellicht vervuld door de zionistische organisatie, die in 1896 werd opgericht door wijlen Theodor Herzl. Vissers gebruiken aas om vissen aan te trekken, en gedurende vele jaren wees de zionistische organisatie erop waarom Joden naar hun land moesten gaan en welke voordelen dat voor hen zou opleveren.

Er waren echter niet veel Israëlieten die zich door deze methode lieten overhalen om naar het Beloofde Land te gaan, hoewel Herzl vandaag de dag in het moderne Israël in hoog aanzien staat. Een van de ontroerende bezienswaardigheden daar is de

herdenkingstuin ter ere van Herzl. De stenen toegang tot zijn graf symboliseert de stapsgewijze vooruitgang van de Joodse staat. Het werk van Herzl was niet tevergeefs.

De profetie zegt dat de Heer ook “jagers” zou sturen, “die hen zullen jagen”. Hier worden krachtigere methoden gesuggereerd. Hiertoe behoort ongetwijfeld ook de bittere vervolging door Hitler tijdens de Holocaust. Deze vorm van vervolging werd steeds intensiever, totdat bijna alle Joden in Europa die niet waren vermoord, naar hun vaderland gingen verlangen en daar graag naartoe wilden gaan toen zich de gelegenheid voordeed.

Een andere profetie die in deze lijn past, luidt: "Zo waar ik leef, zegt de Here God, voorzeker, met een machtige hand en met een uitgestrekte arm en met uitgestorte grimmigheid zal Ik over u heersen: en Ik zal u uit de volken halen en u verzamelen uit de landen waarin u verspreid bent, met een machtige hand en met een uitgestrekte arm en met uitgestorte grimmigheid. En Ik zal u in de woestijn van het volk brengen." Ezechiël 20:33-35

Sinds 1914 is er veel "woede" getoond in verband met de pogingen van de Israëlieten om uit de verschillende landen waar zij gevestigd waren te emigreren en een nieuw thuis voor zichzelf te stichten in het beloofde land. Zoals voorspeld, bevinden zelfs degenen die daar zijn zich in „de woestijn van het volk”, in die zin dat zij met alle volkeren van de aarde

de nood en onzekerheid van deze chaotische tijd in de menselijke geschiedenis delen. Zij hebben nog geen vrede en veiligheid gevonden.

Teruggebracht van het zwaard

In hoofdstuk 38 van de profetie van Ezechiël wordt een overzicht gegeven van de omstandigheden die in Israël zullen heersen en die nog in de toekomst liggen. Het volk wordt beschreven als vredig en veilig, of vol vertrouwen, omdat het “teruggebracht is van het zwaard” (vers 8). Vandaag de dag heeft Israël, als natie tussen de andere naties van de wereld, veel van zijn huidige status bereikt tijdens oorlog en militaire strijd, en is het nog steeds afhankelijk van zijn militaire kracht voor veiligheid in deze door oorlog bedreigde wereld.

De profetie van Ezechiël onthult dat op een bepaald moment na hun terugkeer naar het land een agressief leger uit het “noorden”, onder leiding van een symbolisch personage genaamd “Gog”, uit het land Magog, een aanval uitvoert op de Israëlieten, die hun vernietiging dreigt. De profetie onthult dat wanneer dit gebeurt, God zal ingrijpen ten behoeve van zijn volk en hen zal verlossen van hun vijanden. Deze bevrijding zal zo duidelijk en zo zichtbaar van de Heer zijn dat zijn naam “bekend zal worden in de ogen van vele volken”. Ezechiël 38:2,14-23

Door deze demonstratie van Gods bescherming over hen zullen de Israëlieten zich realiseren dat hun

terugkeer naar het beloofde land tot stand is gekomen door Gods voorzienigheid. De Heer voorspelde: "Zo zal Ik mijn heilige naam bekendmaken in het midden van mijn volk Israël" (Ezechiël 39:7). Vanaf dat moment zullen de Israëlieten naar hun God kijken voor leiding in hun zaken, en zal de wereld in het algemeen weten dat God zijn volk heeft bevrijd en dat de Messias over hen regeert.

De nieuwe koning

Toen de laatste koning van Israël, Zedekia, werd omvergeworpen, zei de Heer: "Verwijder de diadeem en neem de kroon af: het zal niet meer zijn zoals het was: de nederigen zullen worden verheven en de verhevenen zullen worden vernederd. Ik zal het omverwerpen, omverwerpen, omverwerpen: De kroon zal niet worden hersteld totdat hij komt aan wie zij rechtmatig toebehoort; aan hem zal ik haar geven" (Ezechiël 21:25-27). Degene "aan wie zij rechtmatig toebehoort" is de Messias van Israël, de volgende die op de troon van David zal zitten, na de omverwerping van Zedekia.

Jesaja voorspelde de geboorte van de Messias en zijn verheffing tot heerser over Israël en de wereld. "Want een kind is ons geboren, een zoon is ons gegeven. De regering zal op zijn schouders rusten. En hij zal genoemd worden: Wonderbare Raadsman, Machtige God, Eeuwige Vader, Vredenvorst. Zijn regering en zijn vrede zullen nooit eindigen. Hij zal

voor eeuwig met rechtvaardigheid en gerechtigheid regeren vanaf de troon van zijn voorvader David. De hartstochtelijke toewijding van de Heer der hemelse legers zal dit mogelijk maken!" Jesaja 9:6,7

Jesaja profeteerde verder over de Messias en schreef: "Een koning zal in gerechtigheid regeren en vorsten zullen in recht heersen. Dan zal het recht in de woestijn wonen en de gerechtigheid in het vruchtbare veld blijven. En het werk van gerechtigheid zal vrede zijn, en het effect van gerechtigheid rust en zekerheid voor altijd. En mijn volk zal in een vredige woning wonen, in veilige huizen en in rustige rustplaatsen." Jesaja 32:1,16-18

Heel Israël

Ons begrip van de toekomstige zegeningen die Israël en de wereld zullen genieten, zou ver achterblijven bij de glorieuze werkelijkheid die in de Schrift wordt beschreven, als die zegeningen beperkt zouden blijven tot degenen die leven op het moment dat de Messias zijn heerschappij vestigt, of tot degenen die vanaf dat moment geboren worden. Gods beloften zijn gedaan aan heel Israël, aan elke generatie Israëlieten. Onder die beloften vallen ook Theodor Herzl en de duizenden mede-zionisten die hoopten en zwoegden voor het herstel van Israël in hun land, ook al slapen zij nu in de dood.

Gedurende de honderden vermoeiende jaren van de verstrooiing waren er vurige, godvrezende Joden

die verlangden en baden voor de bevrijding van Israël uit de onderdanigheid aan de heidense volken. De Klaagmuur in Jeruzalem is een levendige herinnering aan de wanhoop waarmee de troosteloze Israëlieten hun frustraties doorstonden terwijl ze wachtten op enig bewijs dat hun God nog steeds van hen hield en hen te zijner tijd zou bevrijden. Maar ook zij slapen nu allemaal in de dood.

Het lot van Israël was, zelfs vóór de verstrooiing, niet altijd rooskleurig. Er waren tijden dat het volk een zekere mate van welvaart en vrede genoot, maar er waren ook tijden dat het door oorlog werd uitgeput en onderdrukt. Gods beloften van messiaanse zegeningen waren echter ook voor hen bedoeld, maar zij stierven zonder dat er enig bewijs was dat deze beloften waren vervuld.

Mozes zei tegen de generatie Israëlieten van zijn tijd: “De Heer, uw God, zal voor u een profeet zoals ik uit uw broeders, de Israëlieten, doen opstaan. Naar hem moet u luisteren” (Deuteronomium 18:15). Dit is een andere belofte van de komende Messias. Degenen aan wie deze belofte werd gedaan, zijn echter allemaal dood. Deze en andere messiaanse beloften zullen echter voor hen en voor elke generatie Israëlieten in vervulling gaan, omdat zij uit de dood zullen worden opgewekt.

Er zijn veel beloften die ons hiervan verzekeren. In een gebed tot de God van Israël zei Mozes, zoals opgetekend door de psalmist: “U keert mensen terug

tot stof en zegt: Keert terug tot stof, stervelingen!" (Psalmen 90:3). De Heer zei tegen de profeet Daniël dat zij die "in het stof van de aarde slapen, zullen ontwaken" (Daniël 12:2). In Ezechiël 16:55 wordt beloofd dat alle Israëlieten tot leven zullen worden gewekt. Een belofte dat kinderen uit de dood zullen worden gewekt, staat in Jeremia 31:15-17.

Over de tijd van het koninkrijk van de Messias schreef de profeet Jesaja: "Daarom zegt de Heer, die Abraham heeft verlost, tot de nakomelingen van Jakob: Jakob zal zich niet langer schamen, hun gezichten zullen niet langer verbleken. Wanneer zij onder zich hun kinderen zien, het werk van mijn handen, zullen zij mijn naam heiligen; zij zullen de heiligheid van de Heilige van Jakob erkennen en ontzag hebben voor de God van Israël. Zij die eigenzinnig van geest zijn, zullen inzicht krijgen; zij die klagen, zullen onderricht aanvaarden." Jesaja 29:22-24

Net als alle leden van het gevallen en stervende geslacht verbleekte Jakobs gezicht door ziekte en ouderdom, en uiteindelijk stierf hij. Volgens de profetie van Jesaja zal hij echter weer tot leven worden gewekt en zal hij zijn "kinderen" zien, elke generatie tot op de dag van vandaag. Dan zal zijn gezicht niet meer "bleek worden", want dat zal de beloofde tijd van gezondheid en eeuwig leven zijn, evenals vrede en veiligheid voor Jakob en alle Israëlieten, en voor de hele mensheid.

De toekomstige vorsten van Israël

In een reeds geciteerde profetie over de Messias voorspelde Jesaja: “Een koning zal in gerechtigheid regeren, en vorsten zullen in rechtvaardigheid heersen.” (Jesaja 32:1). De psalmist profeteerde dat de ‘vaders’ van Israël ‘vorsten in de hele aarde’ zouden worden. (Psalmen 45:16). De Heer voorspelde: 'Ik zal uw rechters herstellen zoals in het begin, en uw raadgevers zoals in het begin; daarna zult u genoemd worden: De stad der gerechtigheid, de trouwe stad. Jesaja 1:26

In deze laatste profetie worden de Israëlieten herinnerd aan de verschillende manieren waarop God over hen had geregeerd. Eerst waren er onder leiding van Mozes zijn assistenten, de “raadgevers”. Daarna volgde een periode van 450 jaar waarin zij door rechters werden geregeerd. Daarna volgde de periode van de koningen. David vestigde zijn regering in Jeruzalem, dat als hun hoofdstad werd beschouwd. In de Messiaanse regering zullen er tegenhangers zijn van de raadgevers en rechters, die de koning – de Messias – zullen vertegenwoordigen. Samen zullen zij voortaan Israëls “stad van gerechtigheid, de trouwe stad” zijn.

Degenen die als Israëls ‘prinsen’ zullen dienen en de Messias zullen vertegenwoordigen, zullen de oude getrouwen uit elke generatie zijn die zich waardig hebben getoond voor dit hoge vertrouwen dat in hen zal worden gesteld. Onder hen zullen

natuurlijk hun vroegere rechtvaardige leiders en profeten – hun ‘vaders’ – een prominente plaats innemen. Zij zullen bij uitstek gekwalificeerd zijn om de Messias te vertegenwoordigen! Er was de grote wetgever Mozes, die zijn leven gaf in dienst van zijn volk. Er was ook Daniël, die als Hebreeuwse gevangene in Babylon als premier diende.

In een laatste boodschap aan Daniël zei de Heer: “Wat u betreft, ga uw weg tot het einde. U zult rusten, en dan, aan het einde der dagen, zult u weer opstaan om de erfenis te ontvangen die voor u is gereserveerd” (Daniël 12:13). “Het einde der dagen” waar hier naar verwezen wordt, is het einde van de lange periode van vervolging van het volk van God. De belofte is dat Daniël weer tot leven zal worden gewekt en dan zijn plaats zal innemen, ongetwijfeld als een van de vorsten van Israël in de Messiaanse regering.

De psalmist profeteerde: “God regeert over de heidenen [de volken]: God zit op de troon van zijn heiligheid. De vorsten van het volk zijn bijeen, zelfs het volk van de God van Abraham: want de schilden van de aarde behoren aan God: Hij is hoog verheven” (Psalmen 47:8, 9). We lezen verder over de “schilden” of beschermingen van het volk in het Messiaanse koninkrijk: “Zij zullen geen kwaad doen of vernietigen in heel mijn heilige berg [koninkrijk], want de aarde zal vol zijn van de kennis van de Heer, zoals het water de zee bedekt.” Jesaja 11:9

“Op die dag”, vervolgt Jesaja, “zal de erfgenaam van Davids troon een banier van redding zijn voor de hele wereld. De volken zullen zich om hem scharen en zijn rustplaats zal glorieus zijn. Op die dag zal de Heer voor de tweede keer zijn hand uitstrekken om het overblijfsel van zijn volk terug te brengen – degenen die in Assyrië, Egypte, Pathros, Kush, Elam, Sinear, Hamath en de eilanden van de zee zijn achtergebleven. Hij zal een vlag hijsen onder de volken en de ballingen van Israël bijeenbrengen. Hij zal het verspreide volk van Juda verzamelen van de uiteinden van de aarde. Jesaja 11:10-12

Het aantal Israëlieten dat nu verzameld is in het land dat God hun beloofd heeft, is slechts een klein deel van het totale aantal dat de Heer uiteindelijk zal herstellen. De Schrift openbaart inderdaad dat de heerschappij van de Messias duizend jaar zal duren. Zoals we hebben gezien, zullen in die tijd zelfs degenen die nu gevangen zijn in de dood, weer tot leven worden gewekt, zowel Israëlieten als heidenen. De toekomst van Israël en de wereld is ongetwijfeld glorieus – net zo stralend als de beloften van God!

Bevestiging in het Nieuwe Testament

Voor de volgelingen van Jezus is het Nieuwe Testament een uitleg en een bevestiging van het Oude Testament, waarvan de eerste vijf boeken de Thora van de Joden vormen. Het Nieuwe Testament presenteert Jezus als de beloofde Messias, degene die op de troon van David zou zitten (Lucas 1:31-33).

Hoewel Jezus stierf als de Verlosser van de wereld, werd hij door goddelijke kracht uit de dood opgewekt, waarmee ons geloof in alle beloften van God om de doden tot leven te wekken, werd bevestigd. Handelingen 17:31

Fundamenteel voor elke Jood is de belofte die God aan Abraham deed dat door zijn nageslacht “alle geslachten van de aarde” gezegend zouden worden (Genesis 12:3; 22:15-18). Het Nieuwe Testament presenteert Jezus als dit beloofde “zaad” van zegen. Paulus schreef: “Aan Abraham en zijn zaad werden de beloften gedaan. Hij zegt niet: ‘Aan zaden’, alsof het om velen gaat, maar als om één: ‘Aan uw zaad’, dat is Christus.” Galaten 3:16

Het Nieuwe Testament legt uit dat Jezus, nadat Hij door Zijn dood verlossing voor de wereld had gebracht, niet alleen uit de dood werd opgewekt, maar ook werd verheven tot een hoger niveau van leven dan dat van de mens, zodat Hij nu, net als de engelen en de grote Schepper van het universum, onzichtbaar is voor het menselijk oog. Zo zal Hij de machtige, maar onzichtbare heerser van de wereld zijn. Kolossenzen 1:15; 1 Timoteüs 1:17

In een brief aan de discipelen van Christus schreef Paulus: “Zovelen van u als in Christus gedoopt zijn, hebben Christus aangedaan. Er is geen Jood of Griek, er is geen slaaf of vrije, er is geen man of vrouw; want u bent allen één in Christus Jezus. En als u van Christus bent, dan bent u Abrahams

nageslacht en erfgenamen volgens de belofte.”
Galaten 3:27-29

Dit betekent eenvoudigweg dat de ware, zelfopofferende volgelingen van Jezus beloond zullen worden met het voorrecht om te delen in zijn geestelijke koninkrijk en samen met hem deel te nemen aan het werk om alle families van de aarde te zegenen, zoals beloofd aan Abraham. In Hebreeën 3:1-6 legt apostel Paulus uit dat, net zoals Mozes trouw was aan zijn „huis”, er een ander „huis” is waaraan Jezus trouw is, en dat degenen in het huis van Jezus deel hebben aan een „hemelse roeping”, wat betekent dat zij deel zullen uitmaken van het onzichtbare heersende huis van God.

In hoofdstuk 11 van Hebreeën vestigt apostel Paulus nogmaals de aandacht op beide groepen. Hij noemt veel van de oude getrouwen en schetst enkele van de ontberingen die zij hebben doorstaan om waardig te zijn voor een ‘betere opstanding’ (vers 35). Hieraan voegt hij toe dat ‘zij zonder ons [van het geestelijke huis] niet volmaakt zouden worden’ (vers 40). Hoewel de oude trouwe dienaren van God eerst hun toewijding en hun waardigheid om in het Messiaanse koninkrijk te dienen hebben bewezen, moeten zij in de slaap des doods wachten op de voltooiing van het geestelijke ‘zaad’ van Abraham, voordat zij tot volmaaktheid van leven worden opgewekt om hun werk als ‘vorsten over de hele aarde’ te beginnen.

Het aardse “zaad” bestaat grotendeels uit de natuurlijke nakomelingen van Abraham, terwijl het geestelijke zaad zal bestaan uit zowel Joden als heidenen. Deze kans werd inderdaad eerst uitsluitend aan het volk van Israël geboden, en nadat zij Jezus hadden verworpen, werd zij uitgebreid tot anderen.

De belangrijkste vereiste voor degenen die in welke hoedanigheid dan ook in het Messiaanse koninkrijk zullen dienen, is hartstochtelijke toewijding aan de Heer, trouw aan de goddelijke principes van gerechtigheid, waarvoor zij bereid zouden zijn te sterven als dat van hen gevraagd zou worden. Dit was een kenmerk van alle Oude Waardigen. Het gold voor Jezus, en het geldt voor al zijn trouwe volgelingen.

Het koninkrijk vestigen

We kunnen de leer van de Bijbel alleen duidelijk begrijpen als we de vele beloften over de opstanding van de doden in overweging nemen en geloven. Als ons geloof zich aan deze beloften kan vastklampen en ze kan geloven, dan heeft de Bijbel een boodschap van zekerheid en troost voor ons. Dit geldt in het bijzonder voor de profetieën met betrekking tot de vestiging en het werk van het Messiaanse koninkrijk.

Om het koninkrijk werkelijkheid te laten worden, moest Jezus eerst uit de dood worden opgewekt,

want hij zal de opperste heerser in dat koninkrijk zijn. Vervolgens moeten, zoals het Nieuwe Testament openbaart, ook degenen die met hem zullen delen in de geestelijke fase van het koninkrijk uit de dood worden opgewekt. In elke generatie vanaf de tijd van Jezus tot nu toe hebben sommigen bewezen dat zij een dergelijke hoge eer waardig zijn. Over deze groep lezen we: „Zalig en heilig is hij die deel heeft aan de eerste opstanding: . . . zij zullen priesters van God en van Christus zijn en zullen met hem duizend jaar regeren.” Openbaring 20:6

Vervolgens zullen, zoals we al hebben opgemerkt, ook de Oude Waardigen, die de menselijke vertegenwoordigers van de goddelijke Christus zullen zijn, uit de dood moeten worden opgewekt. Jezus getuigde over hen: „Ik zeg u dat velen uit het oosten en het westen zullen komen en met Abraham, Isaak en Jakob zullen zitten in het koninkrijk der hemelen.” (Matteüs 8:11). Lucas voegt hieraan toe: „alle profeten”, en legt uit dat de mensen uit het noorden, zuiden, oosten en westen zullen komen en voor hen zullen zitten als hun leraren „in het koninkrijk van God”. Lukas 13:28,29

Het functioneren van het koninkrijk

Zo zullen de regelingen van het koninkrijk van de Messias zijn, waarin hij de door God aangestelde heerser – de koning – zal zijn. De generatie Israëlieten die zich in hun land heeft verzameld en die leeft wanneer het grote wonder van goddelijke

tussenkomst voor hun bescherming plaatsvindt, zal als eerste de kans krijgen om gezegend te worden onder het welwillende bewind van deze Messiaanse koninkrijksregelingen. Degenen die hun loyaliteit aan het nieuwe regime tonen, zullen meewerken aan het uitbreiden van de zegeningen door hun voorbeeld van gehoorzaamheid.

Een profetie hierover luidt: "Het zal geschieden dat, zoals u een vloek was onder de heidenen, o huis van Juda en huis van Israël, zo zal Ik u redden, en u zult een zegen zijn: vrees niet, maar laat uw handen sterk zijn. Dit zegt de Almachtige Heer: Net zoals Ik had besloten om rampspoed over u te brengen en geen medelijden toonde toen uw voorouders Mij vertoorden, zegt de Almachtige Heer, zo heb Ik nu besloten om Jeruzalem en Juda weer goed te doen. Wees niet bang. Dit zijn de dingen die jullie moeten doen: spreek de waarheid tegen elkaar en vel een waar en rechtvaardig oordeel in jullie rechtbanken; smeed geen kwade plannen tegen elkaar en houd niet van vals zweren. Ik haat dit alles, verklaart de Heer. Zacharia 8:13-17

De goddelijke principes van gerechtigheid die hier worden uiteengezet, en die de Israëlieten moeten naleven en gehoorzamen om de zegeningen van de Messias te ontvangen, zullen ook door de volken van alle naties moeten worden nageleefd, opdat ook zij de zegeningen van het koninkrijk mogen ontvangen. Zij die dat doen, zullen gezegend worden en zullen eveneens het voorrecht hebben om mee te werken

aan dat grote zegeningsproject dat uiteindelijk zal worden uitgebreid tot “alle geslachten van de aarde”.

Naar het beeld van God

Een andere kostbare belofte van het koninkrijk luidt: "De dagen komen, spreekt de Heer, dat Ik een nieuw verbond zal sluiten met het volk van Israël en met het volk van Juda. Het zal niet zijn zoals het verbond dat Ik met hun voorouders sloot toen Ik hen bij de hand nam om hen uit Egypte te leiden, want zij hebben Mijn verbond verbroken, hoewel Ik hun echtgenoot was, spreekt de Heer. Dit is het verbond dat Ik na die tijd met het volk Israël zal sluiten, verklaart de Heer. Ik zal Mijn wet in hun hart leggen en die in hun binnenste schrijven. Ik zal hun God zijn en zij zullen Mijn volk zijn. Zij zullen hun naasten niet meer onderwijzen en elkaar niet meer zeggen: ‘Ken de Heer’, want zij zullen Mij allen kennen, van de kleinste tot de grootste', verklaart de Heer. Want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en hun zonden niet meer gedenken. Jeremia 31:31-34

Een belangrijk element van deze profetie is de belofte dat God Zijn wet in het hart van Zijn volk zal leggen en die in hun binnenste zal schrijven. Wij geloven dat dit de toestand van de mens naar het beeld van God beschrijft. Zo werd Adam geschapen, en Gods belofte is dat de mens door middel van het Messiaanse koninkrijk in deze staat van volmaaktheid en gemeenschap met God zal worden hersteld.

Toen de mens oorspronkelijk werd geschapen, kreeg hij heerschappij over de aarde (Genesis 1:27,28). Ook deze heerschappij zal worden hersteld. Jezus verzekerde ons hiervan in een van zijn gelijkenissen. Hij schilderde een beeld van mensen van alle volken die geoordeeld werden, sommigen met een geitenachtig karakter, anderen met een schaapachtig karakter. Tegen deze schapen zal gezegd worden: "Komt, gij gezegenden van mijn Vader, beërft het koninkrijk dat voor u bereid is sinds de grondlegging der wereld." Mattheüs 25:34

Een studie van deze gelijkenis wijst uit dat de karaktereigenschap die nodig is om de oorspronkelijke heerschappij die aan de mens gegeven is te beërven, een onzelfzuchtige belangstelling voor anderen zal zijn. Egoïsme is door de eeuwen heen een dodelijke plaag geweest voor de mensheid. Onder de messiaanse koninkrijksregeling zal liefde egoïsme vervangen. Dan zal de volledige betekenis van de wet die God via Mozes aan het oude Israël gaf, worden erkend en aanvaard als de levensregel voor de hele mensheid. Mozes gaf die wet haar ware betekenis door te zeggen: "Gij zult de Heer, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw kracht", en "Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf." Deuteronomium 6:5; Leviticus 19:18

Met een dergelijke norm van gerechtigheid als leidend principe in het leven van alle mensen, die van de erfzonde zijn verlost en tot volmaaktheid van leven

zijn hersteld, wat zal deze aarde dan een heerlijke plaats zijn! In overeenstemming met Gods normen zullen degenen die weigeren te gehoorzamen en mee te werken nadat ze voldoende tijd hebben gekregen om positief te reageren op de regelingen van het koninkrijk, niet mogen blijven leven, want de dood blijft de straf voor opzettelijke zonde. Dit betekent dat er niets zal zijn dat het geluk van het herstelde geslacht kan bederven. Handelingen 3:22,23

Hoewel veel van de prachtige beloften van het Messiaanse koninkrijk in eerste instantie aan de Israëlieten zijn gedaan, verzekert de Bijbel ons dat ze ook in vervulling zullen gaan voor de volkeren van alle naties, want Israël werd door God gebruikt als een prototype van de wereld. De Israëlieten die zich in hun beloofde land hebben verzameld, zullen als eersten de zegeningen mogen genieten, maar de hele mensheid is opgenomen in de barmhartigheid en liefde van onze God.

Herstel van alle dingen

Alle profeten van God waren welbespraakt in hun voorspellingen over de zegeningen die zowel Joden als heidenen ten deel zouden vallen door toedoen van het koninkrijk van de Messias. In het Nieuwe Testament beschrijft de apostel Petrus de periode waarin deze profetieën in vervulling zullen gaan als “tijden van herstel van alle dingen”, waarvan hij toevoegt: “God heeft gesproken door de mond van al

zijn heilige profeten sinds de wereld begon.”
Handelingen 3:20,21

Toen Petrus aldus de betekenis van het verenigde profetische getuigenis over de zegeningen van het Messiaanse koninkrijk samenvatte, richtte hij zich tot een Joods publiek, en daarom voegde hij eraan toe: “Gij zijt de kinderen der profeten en van het verbond dat God met uw vadersen gesloten heeft, toen Hij tot Abraham zei: In uw nageslacht zullen alle geslachten der aarde gezegend worden.” Handelingen 3:25

Hier legt Petrus uit dat Gods belofte aan Abraham om alle geslachten van de aarde te zegenen, vervuld zal worden door de “herstel” van alle dingen. We weten dat God zijn belofte aan vader Abraham bevestigde door zijn eed, en Petrus vertelt ons dat hij deze ook bevestigde door het getuigenis van al zijn heilige profeten.

Herstel betekent terugkeer naar een vroegere toestand, en het belangrijkste dat aan de mensen hersteld moet worden, is het leven. Omdat zij de goddelijke wet overtraden, verloren onze eerste ouders het voorrecht om eeuwig te leven, en werden hun kinderen onvolmaakt en sterfelijk geboren. Sindsdien blijven zonde en dood over de aarde heersen en veroorzaken zij onnoemelijk veel verdriet en lijden onder de volkeren van alle naties.

De profeet David schreef over deze lange periode van menselijk lijden en beschreef het als een nacht

van geweest. Als profeet van God voegde David er echter het goede nieuws aan toe dat “de vreugde komt in de morgen”. (Psalmen 30:5). Met andere woorden, de plaag van zonde en dood zal niet voor altijd blijven bestaan.

Jesaja, een andere heilige profeet van God, beschreef de toekomstige ‘tijd van herstel’ als een dag waarop de bewoners van de wereld niet langer zouden zeggen dat ze ziek waren. (Jesaja 33:24). Jesaja schreef ook dat dan blinde ogen zouden worden geopend en dove oren zouden worden geopend. (Jesaja 35:5). Bovendien schreef hij dat de mensen huizen zouden bouwen en daarin zouden wonen, wijngaarden zouden aanplanten en daarvan de vruchten zouden eten. Jesaja 65:21,22

De toekomst van Israël en de wereld is werkelijk rooskleurig. De aarde zal vervuld worden met de heerlijkheid van de Heer. (Habakuk 2:14). Er zal geen oorlog meer zijn, noch angst voor oorlog. Iedereen zal economisch en cultureel zeker zijn, zoals gesymboliseerd in de profetie dat iedereen onder zijn eigen wijnstok en vijgenboom zal wonen. Micha 4:1-4

Het uiteindelijke en glorieuze resultaat van het bewind van die wereldregering zal vrede zijn tussen God en de mens, en onder de mensen, waarbij de rechtvaardige wetten van de Schepper door de hele mensheid worden gerespecteerd en gehoorzaamd.

De profeet David heeft dit op welsprekende wijze voorspeld. We citeren:

“De waarheid ontspringt uit de aarde, en gerechtigheid glimlacht vanuit de hemel. Ja, de Heer stort zijn zegeningen uit. Ons land zal een overvloedige oogst voortbrengen. Gerechtigheid gaat als een heraut voor hem uit en bereidt de weg voor zijn voetstappen.” Psalmen 85:11-13